

ŻYCIE EWANGELIA

III NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, *C* Łk 13,1-9 * 20.03.2022

(553)

W tym czasie przyszli jacyś ludzie i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, iż to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloe i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jeruzalem? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie». I opowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjąławia?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć”».

Przeważnie dajemy sobie dużo czasu na nawrócenie. Często usprawiedliwiamy się, że przecież inni postępują jeszcze gorzej. Argumentujemy to tym, że nasze grzechy są niczym, w porównaniu z przewinieniami sąsiada, sąsiadki, przyjaciół, czy znajomych. Wybielamy przez to swoje postępowanie przez usprawiedliwianie coraz to cięższych popełnianych grzechów... Jezus mówi nam, że nie możemy iść tą drogą. Zachęca nas do tego, abyśmy każdego dnia reflektowali nad tym co mówimy i robimy. Bo przecież wcześniej, czy później sami będziemy wiedzieć, czy nasze postępowanie jest zgodne z tym co mówi Bóg. Będzie też potwierdzeniem harmonii naszego wewnętrznego „ja”. Jezus wie, że wcześniej, czy później przyjdzie ta refleksja. My sami wiemy, że im wcześniej przeżyjemy nasze nawrócenie, tym bardziej nasze życie będzie przepełnione radością dnia powszedniego...

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Ile potrzeba czasu na nawrócenie? Czy jest jakiś dogodny czas na nawrócenie? Czy refleksja na własnym postępowaniem jest łatwa?

Do wykonania: „Wielkie dzieło nawrócenia świata rozpoczyna się od małych nieraz wysiłków, od budowania zgody w naszych rodzinach, parafiach, w środowiskach pracy” [ks. Jan Twardowski]. Pojednam się z tymi, z którymi mam coś „na pieńku”...

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

21.03 (poniedziałek) Wspomnienie św. Mikołaja z Füeli, pustelnika

Jest również patronem Szwajcarii. Urodził się w Szwajcarii w kantonie Obwalden w 1417 r. Ożenił się, był ojcem dziesięciorga dzieci, prowadził życie żarliwego chrześcijanina do czasu, gdy po dwudziestu latach małżeństwa poczuł powołanie do życia pustelniczego, które podjął za zgodą

małżonki. Zamknął się w celi zbudowanej dla siebie w urwisku skalnym, Ranft, i przez wiele lat karmił się samą Eucharystią. Głosił pokój i dlatego został nazwany pater patriae (ojciec ojczyzny).

23.03 (środa) Wspomnienie św. Turybiusza z Mongrovejo, biskupa

Hiszpan Turybiusz Alfons de Mongrovejo urodził się w okolicach Leon około 1538 roku. Jako świecki prawnik na uniwersytecie w Salamance został wybrany przez Filipa II na przewodniczącego trybunału inkwizycji w Granadzie. W 1580 roku papież powołał go na biskupa. Otrzymał święcenia kapłańskie i został wysłany do Limy w Peru. Bezgranicznie poświęcił się swojej bardzo rozległej diecezji, pomagając Indianom, wspierając wiernych i dodając otuchy duchownym, aby nie ulegali konkwistadorom. Zmarł w 1606 roku, został kanonizowany w 1726 roku

24.03 (czwartek) Wspomnienie św. Katarzyny Szwedzkiej, dziewicy

Katarzyna urodziła się w 1330 r. jako druga córka św. Brygidy i księcia Ulfa Gudmarssona. W dzieciństwie oddano ją do internatu cysterek w Riseberg, gdzie otrzymała pełne wykształcenie i religijne wychowanie. W wieku 13 lat została wydana za rycerza Edgarda von Kyren. Młodzi jednak zdecydowali się na złożenie ślubów dozgonnej czystości. W roku 1350 św. Katarzyna udała się wraz z matką, św. Brygidą, do Rzymu z okazji roku jubileuszowego dla zyskania odpustu zupełnego. W tym czasie zmarł jej mąż. Pozostała więc z matką w Rzymie, oddana pobożności i dziełom miłosierdzia chrześcijańskiego. Przez 25 lat pomagała także św. Brygidzie w założeniu, a później w prowadzeniu nowej rodziny zakonnej brygidek, czyli Zakonu Najświętszego Zbawiciela. Odbывała pielgrzymki do różnych miejsc świętych. Po śmierci Brygidy w 1373 r. Katarzyna przywiozła do Szwecji szczątki swojej matki, a następnie powróciła do Rzymu, aby doprowadzić do końca zatwierdzenie reguły Brygidek oraz pomagać w procesie kanonizacyjnym swojej matki. Przez ostatnie lata życia w Vadstena Katarzyna była bardzo ciężko chora. Zmarła 24 marca 1381 r.

25.03 (piątek) Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

Dziewięć miesięcy przed Bożym Narodzeniem Kościół obchodzi umownie uroczystość Zwiastowania Pańskiego, przypominając doniosłą chwilę, kiedy Matka Boża, posłuszna wezwaniu Nieba, godzi się zostać Matką Jezusa Chrystusa. Uroczystość Zwiastowania zaczął najpierw wprowadzać Kościół wschodni już od V wieku. Na Zachodzie przyjęło się to święto od czasów papieża św. Grzegorza Wielkiego (+604). Było to początkowo święto Pańskie. Akcentowano przez nie tylko moment Zwiastowania, ale przede wszystkim Wcielenia się Chrystusa Pana, czyli akt pierwszy Jego przyjścia na ziemię, i rozpoczęcia dzieła naszego zbawienia. Tak jest i dotąd w liturgii. Jedynie pobożny lud nadał temu świętu charakter maryjny, czyniąc pierwszą osobą Najświętszą Maryję Pannę jako "błogosławioną między niewiastami", wybraną w planach Boga na Matkę Zbawiciela rodzaju ludzkiego. W tym dniu podejmowana jest też akcja adopcji dziecka poczętego.

WARTO WIEDZIEĆ:

Duchowa adopcja dziecka poczętego. Modlitwa codzienna:

Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po narodzeniu, proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen